

Barnamordet i Amerika

En rik fa - mil - je - far med barn och ma - ka, i kär - lek
till var - ann så lyck - li - ga, de lev - de för en li - ten tid till -
- ba - ka i sta - den Bos - ton i A - me - ri - ka.

The musical score is written in treble clef with a key signature of two sharps (F# and C#) and a 3/4 time signature. It consists of three staves. The first staff has a treble clef and a key signature of two sharps. The second staff has a treble clef and a key signature of two sharps. The third staff has a treble clef and a key signature of two sharps. The lyrics are written below the notes. Chord symbols A, E7, and D are placed above the notes.

Ej någon sorg man där till namnet känner,
blott sällhet kommit uppå deras lott.
Men så en dag till dem anländer
en släkting för att gästa deras slott.

Han var helt ung, han älskade att jaga,
en säker skytt, en trevlig sällskapsman.
Han vacker var, förstod sig att behaga,
och därför snart han allas tycken vann.

De båda männen jagade i skogen,
och alltid träffar deras säkra skott.
Men hemma sitter hustrun, förr så trogen,
hon väntar på den unge jägarn blott.

En stark passion har gripit hennes hjärta,
en kärlek som blott till en avgrund bär.
Hon lider av en utsäglig smärta
när han ej invid hennes sida är.

De båda unga stod nu i förening
att älskaren går ut en morgonstund,
då mannen gått allena för att jaga
blott åtföljd av sin lilla trogna hund.

Med hanen spänd han sig i skogen ställer,
helt säkert gömd försiktigt kring sig ser,
där kommer rovet, hanen fälls, det smäller,
och älskarinnans man finns icke mer.

Ej mänskligt öga haver åsett mordet,
och därför lugnt tillsopas varje spår.
Och sen till slottet lugnt han återvänder.
där lönen han av unga änkan får.

Nu är det barnens tur, nu modern beder
de små sig följa på en promenad.
Tänk vad de små sig nu i hjärtat gläder,
förtjusta att sin moder följa få.

De hoppa, dansa, leka hök och duva,
förtjusta att sin moder följa få.
Då stanna alla plötsligt vid en gruva,
och modern talade till barnen så.

För all den sorg som ni er moder vållat,
för allt bekymmer, oro och besvär,
för eder nu det straffet måste bli
att alla kastas ner i gruvan här.

Ej barnens tårar någonting betyder,
dit ner de små ur hennes armar gled,
och äldsta flickan som för livet flydde
tog älskarn fast och kastade dit ner.

Nu samlas allt som kan av värde vara,
det packas in, de resa skall i hast.
Men när de voro färdiga att fara,
polisen griper flyktningarna fast.

Den lilla hund som ensam åsett morden
ej lämnat stället, men med rysligt tjut,
än springer han, än krafisar han i jorden,
och kallar dit polispatrull till slut.

Nu spanas där och alla lik man finner,
och sen på väg till kyrkogård det bär.
Av prästens sorgsna ord vart hjärta blöder,
och klara tårar skymmer mången blick.

I galgen hängd med snaran omkring benen,
den usla mannen sluta fick sitt liv.
Och hustrun grym hon fördes bort från scenen
till livstids tukthus perspektiv.